

NOTAT

Dato: 30. april 2007
Kontor: Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret
J. nr.: 2006/4199-639

Notat om muligheden for i praksis at opfylde tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7, ved indrejse på visum, når ansøger er statsborger i et asylproducerende land, og den herboende ægtefælle har en væsentlig tilknytning til Danmark

1. Indledning

Når manglende opfyldelse af tilknytningskravet alene beror på ansøgerens forhold, og udlændingemyndighederne efter praksis giver afslag på visum til personer fra Irak og Somalia, herunder besøgsvisum til ægtefæller, kan der opstå et problem i forhold til ægtefællesammenføring. Problemstillingen vil også kunne være relevant for ansøgere af anden nationalitet, hvis ansøgere af andre nationaliteter end de irakiske og somaliske statsborgere på et senere tidspunkt skulle blive omfattet af en særlig restriktiv visumpraksis, hvorefter der alene skal meddeles visum i ekstraordinære situationer.

2. Nuværende praksis for vurdering af tilknytning, når den herboende har væsentlig tilknytning til Danmark

Efter udlændingemyndighedernes praksis for vurdering af, hvornår tilknytningskravet kan anses for opfyldt, vil der i de sager, hvor den herboende ægtefælle har en væsentlig tilknytning til Danmark, blive lagt afgørende vægt på, om ansøgeren har en selvstændig tilknytning til Danmark udover den herboende ægtefælle og eventuelle børn. Der henvises herved til ministeriets notat af 1. december 2005 om anvendelse af tilknytningskravet ved ægtefællesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk. 7.

Såfremt ansøgeren aldrig har været i Danmark, vil der som altovervejende hovedregel blive meddelt afslag på ægtefællesammenføring. Ansøgeren vil – når den herboende ægtefælle har en væsentlig tilknytning til Danmark – i den forbindelse normalt blive vejledt om, at den pågældende blandt andet kan opnå selvstændig tilknytning til Danmark ved at indrejse på visum eller ved at opnå opholdstilladelse i Danmark på et andet grundlag end familiesammenføring, eksempelvis arbejde eller studier, og at det endvidere vil blive tillagt vægt, at ansøgeren kan tale dansk.

I relation til ansøgere fra Irak og Somalia må det lægges til grund, at det typisk kun vil være realistisk for en ansøgende ægtefælle at få selvstændig tilknytning til Danmark ved at indrejse på visum, da ansøgeren ofte ikke vil have de nødvendige kvalifikationer for at kunne opnå opholdstilladelse på baggrund af arbejde eller studier eller have en reel mulighed for at tilegne sig dansk kundskaber i sit hjemland eller nuværende opholdsland.

3. Nuværende praksis for visum til ægtefæller fra Irak og Somalia:

Det følger af ministeriets notat om visumpraksis gældende fra den 1. november 2006, at Irak og Somalia er placeret i asyllandegruppen, hvor der gælder en meget restriktiv praksis for meddelelse af visum. Som udgangspunkt gives der således kun Schengenvisum til ægtefæller, samlevere, mindreårige børn og forældre.

Dette udgangspunkt er dog skærpet for irakiske og somaliske statsborgere, hvor praksis er endnu mere restriktiv, idet der alene meddeles Schengenvisum i ekstraordinære situationer, f.eks. i tilfælde af det herboendes familiemedlems livstruende sygdom eller dødsfald. I forhold til Irak er denne praksis fastlagt på baggrund af, at irakiske statsborgere ikke for tiden kan udsendes tvangsmæssigt til Irak, mens praksis for somaliske statsborgere er fastlagt på baggrund af, at somaliske nationalitetspas ikke kan anerkendes som gyldig rejselegitimation.

4. Forholdet mellem praksis for tilknytningsvurderingen og meddelelse af visum

Den nuværende visumpraksis er ensbetydende med, at en irakisk eller somalisk ægtefælle vil få afslag på visum med henblik på at besøge ægtefællen i Danmark, medmindre der foreligger en ekstraordinær situation. Et irakisk eller somalisk ægtepar har altså, som visumpraksis er i dag, normalt ikke mulighed for at opfylde tilknytningskravet i de tilfælde, hvor den herboende ægtefælle har væsentlig tilknytning til Danmark, da den ansøgende ægtefælle ikke kan få visum til at besøge sin ægtefælle i Danmark.

Ægtefæller fra andre lande, herunder lande omfattet af visumpraksisnotatets asyllandegruppe, har derimod mulighed for at blive meddelt visum til Danmark og kan derfor selvstændigt indvirke på og opfylde tilknytningskravet.

5. Fremtidig visumpraksis

Integrationsministeriet finder på den baggrund, at den nuværende visumpraksis i forhold til ansøgende ægtefæller fra henholdsvis Irak og Somalia bør justeres således, at der efter ansøgning kan meddeles besøgsvisum til Danmark, såfremt den herboende ægtefælle har en væsentlig tilknytning til Danmark. Konstateringen af, om den herboende ægtefælle har en væsentlig tilknytning til Danmark, vil skulle ske gennem behandlingen af en ansøgning om ægtefællesammenføring.

Udlændingemyndighedernes vurdering af, hvorvidt der kan gives visum til en ægtefælle – uden for de ekstraordinære situationer – vil således bero på, at der i relation til en forudgående familiesammenføringssag konkret er taget stilling til, om den herboende ægtefælle har en væsentlig tilknytning til Danmark.

Det vil endvidere være en betingelse for udstedelse af visum, at det er konstateret, at der foreligger et retsgyldigt ægteskab, og de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring (boligkrav, forsørgelseskrav mv.) er opfyldt, dog således at opfyldelse af kravet om sikkerhedsstillelse først skal dokumenteres efter indrejsen.